

κλαίω

κλαίω κ. **κλαίγω**, ρ. [*<αρχ. κλαίω*], κλαίω. (Λαϊκό τραγούδι: *δυο χρόνια σε περίμενα, μα τώρα πια στο λέγω, δεν άξιζε να κάθομαι για σένανε να κλαίγω*)· θρηνώ, μοιρολογώ: «ακόμα κλαίει το χαμό του πατέρα του». (Ακολουθούν 50 φρ.)·

- άλλοτε γελάει (κι) άλλοτε κλαίει, βλ. λ. [γελώ](#)·
- αν δεν κλάψει το παιδί, δεν του δίνουνε βυζί, βλ. λ. [παιδί](#)·
- αν δεν κλάψει το μωρό, η μάνα του δεν του δίνει να φάει, βλ. λ. μωρό·
- αύριο κλαίνε, βλ. λ. αύριο·
- βαράτε με κι ας κλαίω, βλ. λ. [βαρώ](#)·
- γράφτ' τα και κλάφ' τα ή γράψ' τα και κλάψ' τα, βλ. λ. [γράφω](#)·
- γράφτ' το και κλάφ' το ή γράψ' το και κλάψ' το, βλ. λ. [γράφω](#)·
- δεν κλαίω πάνω στο χυμένο γάλα, βλ. λ. γάλα·
- δεν κλαίω τα λεφτά μου, βλ. λ. λεφτά·
- δεν τα κλαίω (ενν. τα λεφτά μου), τα ξοδεύω με ευχαρίστηση, χωρίς να το μετανιώνω: «όσα λεφτά βγάζω, τα ξοδεύω σε διασκεδάσεις και δεν τα κλαίω». (Λαϊκό τραγούδι: *όπα είπα, όπα λέω, τα λεφτά μου δεν τα κλαίω*)·
- είναι (για) να τον κλαίν' κι οι κότες ή είναι (για) να τον κλαίνε οι κότες, βλ. λ. [κότα](#)·
- είναι (για) να τον κλαίν' κι οι ρέγκες ή είναι (για) να τον κλαίνε οι ρέγκες, βλ. λ. [ρέγκα](#)·
- είναι (για) να τον κλαις, βρίσκεται σε πολύ άθλια οικονομική ή ψυχολογική κατάσταση: «όπως κατάντησε, είναι για να τον κλαις». (Λαϊκό τραγούδι: *είσαι κορόιδο Μουσολίνι κι όχι μαγκιόρος όπως λες, λύκοι και κένταυροι που στέλνεις έχουνε γίνει να τους κλαις*)·
- εκείνος που κλαίει για ξενες πίκρες, χάνει τα μάτια του, βλ. λ. [πίκρα](#)·
- έκλαιγαν κι οι πέτρες ή έκλαψαν κι οι πέτρες, βλ. λ. [πέτρα](#)·
- έκλαψα απ' τα γέλια ή έκλαψα απ' το γέλιο, βλ. λ. γέλιο·
- έκλαψα απ' τη χαρά μου, βλ. λ. χαρά·
- έκλαψα πικρά, βλ. λ. [πικρός](#)·
- θα βάλω τη γάτα μου να κλαίει! βλ. λ. [γάτα](#)·
- θα βάλω τη σκούπα μου να κλαίει! βλ. λ. σκούπα·
- θα κλάψεις πικρά, βλ. λ. [πικρός](#)·
- θα κλάψουν μάνες, βλ. λ. [μάνα](#)·
- θα κλάψουν μανούλες, βλ. λ. [μανούλα](#)·

- ... και κλάψε, έκφραση με την οποία δηλώνουμε, ίσως και με κάποια δόση ειρωνείας, πως αυτό που προτείνουμε να κάνει κάποιος δεν είναι καθόλου ευχάριστο γι' αυτόν, πως θα λυπηθεί, θα στενοχωρηθεί πολύ: «διάβασε το χαρτί της εφορίας και κλάψε || δες τον έλεγχο του γιου σου και κλάψε»·

- κλαίει η αγορά, βλ. λ. αγορά·

- κλαίει η καρδιά μου, βλ. λ. καρδιά·

- κλαίει η ψυχή μου, βλ. λ. ψυχή·

- κλαίει σαν παιδί, βλ. λ. [παιδί](#)·

- κλαίει τη μοίρα του, βλ. λ. μοίρα·

- κλαίει την τύχη του, βλ. λ. [τύχη](#)·

- κλαίω με μαύρο δάκρυ ή κλαίω με μαύρα δάκρυα, βλ. λ. δάκρυ·

- κλαίω με μαύρο κλάμα, βλ. λ. κλάμα·

- κλαίω πικρά, βλ. λ. [πικρός](#)·

- κλαίω τα λεφτά μου, βλ. λ. λεφτά·

- κλαίω τα νιάτα μου, βλ. λ. [νιάτα](#)·

- κλάψ' τα! ή κλάψ' τα! (ενν. τα λεφτά σου), πρέπει να τα θεωρείς σίγουρα χαμένα: «αφού δάνεισες σ' αυτόν τον άνθρωπο, κλάψ' τα!»·

- κλάψ' τα! ή κλάψ' τα! βλ. φρ. κλάψ' τα Χαράλαμπε(!)·

- κλάψ' τα Χαράλαμπε! ή κλάψ' τα Χαράλαμπε! **α.** η δουλειά, η υπόθεση ή η κατάσταση είναι τόσο αρνητική, που πρέπει να θεωρείται χαμένη ή που πρέπει να περιμένουμε οδυνηρές συνέπειες: «όπως έγινε τώρα η δουλειά, κλάψ' τα Χαράλαμπε! || ο διευθυντής αντιλήφθηκε την πρωινή σου καθυστέρηση. -Κλάψ' τα Χαράλαμπε!». **β.** δίνεται και ως απάντηση στην ερώτηση ενδιαφέροντος κάποιου *πώς πας* ή *πώς τα πας* ή *πώς πάνε τα πράγματα* και έχει την έννοια πως, γενικά, αντιμετωπίζουμε προβλήματα·

- κλάψε με μάνα (μ') κλάψε με! βλ. λ. [μάννα](#)·

- μην τον κλαις, δεν υπάρχει λόγος να ανησυχείς για το άτομο για το οποίο γίνεται λόγος, γιατί είναι απόλυτα εξασφαλισμένο: «αυτόν μη τον κλαις, γιατί έχει έτοιμη δουλειά απ' τον πατέρα του»·

- μια γελάει, μια κλαίει, βλ. λ. [γελώ](#)·

- να κλαίει η μάνα το παιδί και το παιδί τη μάνα, βλ. λ. [μάννα](#)·

- ούτε γελάει ούτε κλαίει, βλ. λ. [ούτε](#)·

- ποιος το κλαίει; άραγε ποιος το έχασε ή από ποιον έκλεψες το αντικείμενο για το οποίο γίνεται λόγος: «για δέστε έναν χρυσό αναπτήρα! -Ποιος τον κλαίει;»·

- πότε γελάει (και) πότε κλαίει, βλ. λ. [γελώ](#)·

- τα κλαίω (ενν. τα λεφτά μου), είμαι πολύ στενοχωρημένος, πολύ μετανιωμένος για την αγορά κάποιου αντικειμένου, που βγήκε εντελώς άχρηστο ή ακατάλληλο, ή για τα λεφτά που ξόδεψα σε νυχτερινή έξοδο, χωρίς

να έχει το ανάλογο αντίκρισμα: «έδωσα ένα σωρό λεφτά για ν' αγοράσω αυτό το πλυντήριο και τα κλαίω, γιατί βγήκε σκάρτο || πλήρωσα ένα σωρό λεφτά στο μπουζουκτσίδικο και τα κλαίω, γιατί το πρόγραμμα ήταν μάπα»·

- της κουφής το παιδί ποτέ δεν κλαίει, βλ. λ. [κουφός](#)·

- το κλαίω, (για πράγματα, αντικείμενα) είμαι πολύ στενοχωρημένος που το έχασα ή που μου το έκλεψαν·

- τον κλαίω, **α.** θρηνώ για το θάνατό του: «τον έκλαψαν οι συγγενείς κι οι φίλοι». **β.** βρίσκεται σε πολύ δύσκολη κατάσταση και πιθανόν να έχει και δυσάρεστες συνέπειες, τον λυπάμαι: «αν μάθουν πως έβαλε χέρι στο ταμείο, τον κλαίω»· βλ. και φρ. είναι για να τον κλαις·

- τράβα με κι ας κλαίω ή τραβάτε με κι ας κλαίω, βλ. λ. [τραβώ](#)·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας